

målgruppen. Især i forbindelse med rammeaftalerne og drøftelserne mellem kommunerne og regionen, bliver kommunerne nødt til at tage stilling til deres behov på området.

Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget konstaterer, at lovforslaget udmønter den del af strukturaftalen på det sociale område, der vedrører boligområdet. Det centrale element i lovforslaget er, at kommunerne fremover får myndighedsansvaret, når det gælder udbuddet af almene ældreboliger til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Kommunerne får ansvaret for at anvise en almen ældrebolig, men kan beslutte at lade regionsrådet bygge og drive ældreboligerne.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kan i dette tilfælde støtte, at kommunerne overdrages det samlede myndighedsansvar på området. I vores øjne er denne model, hvor kommunerne er »bestillere« og regionerne som udgangspunkt »udførere«, velegnet på dette område, hvor der er tale om at tilvejebringe boliger. Det adskiller sig fra det øvrige sociale område, hvor »bestiller-udfører«-modellen rejser et centralt spørgsmål om, hvordan man med modellen sikrer viden og udvikling af tilbuddene på de mest specialiserede områder.

Netop frygten for en afspecialisering af de sociale tilbud og spredning af den nødvendige viden på området er grunden til, at vi ikke kan støtte den samlede omlægning af strukturen på socialområdet (der henvises til vores betænkningssbidrag til L 38). Når det gælder almene ældreboliger til personer med nedsat funktionsevne, er frygten for afspecialisering dog ikke relevant. Vi vil imidlertid følge tæt, i hvilken udstrækning kommunerne fremover får tilvejebragt det nødvendige antal almene ældreboliger.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre lægger vægt på, at kommunerne i lovforslaget forpligtes til at indgå årlige rammeaftaler, som skal suppleres med overslag over behov for almene ældreboliger i de følgende tre budgetoverslagsår. Vi noterer også med tilfredshed, at ministeren har ændret lovforslaget, så regionerne får hjemmel til at prioritere ved ventelister og til at afvise anvisningen, hvis den anviste person ikke matcher målgruppen i den pågældende bebyggelse. Det sikrer, at boligerne anvendes efter hensigten.

Vi noterer os, at kommunerne overtager tilsynet med det samlede område og finder det naturligt, at tilsynsopgaven følger myndighedsansvaret, som det også gælder i dag. For borgeren er det vigtigt, at der efterfølgende er mulighed for at klage, hvis man ikke finder, at det enkelte tilbud eller tilsynet er i orden.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Mindretallet vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flerstal* (udvalget med undtagelse af EL):

Til titlen

1) I titlen udgår »samt støttede private andelsboliger«.

[Korrektion af lovforslagets titel som følge af vedtagelsen af lovforslag nr. L 35]

Til § 1

2) Indledningen affattes således:

»I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 21. februar 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 328 af 18. maj 2005 og § 1 i lov nr. 330 af 18. maj 2005, foretages følgende ændringer:«.

[Konsekvens af vedtagelsen af lovforslag nr. L 32 (Indsats mod ghettoisering) og lovforslag nr. L 35 (Nyetablering af selvejende almene ungdomsboliginstitutioner m.v.)]

3) I nr. 1 indsættes efter »§ 5, stk. 1, nr. 2,«: »§ 27, stk. 4, 5. pkt., § 27, stk. 5, 2. og 5. pkt., § 27, stk. 6, 1. pkt.,«

[Konsekvens af vedtagelsen af lovforslag nr. L 35]